

A decorative border made of various sizes of grey circles and smiley faces surrounds the text. The smiley faces are simple, with two dots for eyes and a curved line for a mouth. The circles are also in various sizes, creating a playful and friendly frame.

Hoofdstuk 1

**Een schat
BIJ
het afval**

- Nee! roept

meneer Antitechno en
hij schudt het hoofd.

— Maar... probeert
zijn zoon Nico, met
tranen in de ogen.

- N.E.E.

En houd op met het
te vragen.



Het antwoord zal

ALTIJD

hetzelfde zijn!

voegt zijn moeder er
fronsend aan toe.

Nico stampvoet. Hij
wordt knalrood. Hij
blaast zijn wangen op

en er komt rook
uit zijn oren.

NEE, Nico is niet blij.

HELEMAAL

NIET!

Voor de derde keer
deze week zeggen
zijn ouders

NEE.

En altijd om dezelfde reden. Ze willen de smartphone die hij zo graag wil voor zijn verjaardag niet kopen. **AL zijn vrienden hebben er een!** Hij is de enige die nog in levenden lijve met hen moet praten.

De anderen hoeven
maar te chatten en
klaar is Kees.

Echt, het leven is

ZO ONEERLIJK

voor die arme Nico.

Al zou je zeggen
dat hij toch wel
wat gewend is.

Bij hem thuis is er geen enkel elektronisch toestel te vinden. Geen televisie, geen mobiele telefoons. Zelfs geen **microgolfoven!** Je zou denken dat ze nog in de vorige eeuw leven!

Nico is het beu.

Beu,
beu,
BEU!!!

Maar hij houdt zich
in en krijgt niet, want
dat is voor baby's.
Woedend balt hij zijn
vuisten en loopt hij
weg.

Hij neemt zijn
blauwe pet, trekt de
voor deur open en
rent naar buiten. In
volle vaart stormt
hij het pad van de
voortuin af, loopt
de stoep op en trekt
een sprintje naar
het park vlakbij.

Daar komt hij
tot rust in de
speeltuin door er
zo hoog mogelijk te
schommelen. Maar
Nico is nog niet
halfweg het park
wanneer hij plots
struikelt
over een vuilnisbak



die langs het voetpad staat. De vuilniszak die erin zat rolt eruit, scheurt open en verspreidt zijn inhoud over de stoep.

De jongen is ook gevallen en **MOPPERT.**

Hij steunt op zijn
handen om overeind
te komen. Op dat
moment voelen
zijn vingers iets
HARDS en **kouds**
dat zeker uit
de zak komt.
Nieuwsgierig raapt
Nico het voorwerp op

dat op de grond ligt
om te zien wat het is.

Meteen beginnen

zijn ogen te

schitteren

en voelt hij hoe
er een glimlach
op zijn gezicht
verschijnt.

Nico heeft een

SMARTPHONE

gevonden!!!

Natuurlijk ziet het toestel er gebruikt uit en een hoekje van het scherm is een beetje kapot, maar dat is niet erg! De jongen moet zich inhouden om

het toestel niet te
zoenen. Zo **blij**
is hij!

Hij heeft geen
idee wie de vorige
eigenaar is of
waarom die het
toestel heeft
weggegooid. Dat
doet er niet toe.

Nico kan deze kans
niet voorbij laten gaan.
Of liever gezegd: dat
WIL hij niet!

Deze smartphone
is voorbestemd
voor hem, dat is wel
DUIDELIJK! En
dat wil zeggen... dat
hij hem verborgen

moet houden voor
zijn ouders, anders
pakken ze hem af!
Nico stopt het toestel
meteen in zijn zak,
springt overeind en
wil naar huis gaan.
Maar dan aarzelt
hij. Als hij thuis is,
kunnen zijn ouders
de smartphone zien.

Hm... Het beste is om zijn oorspronkelijke plan uit te voeren en naar het park te gaan. Daar kan hij uitzoeken of zijn nieuwe speeltje werkt!

Nico **CHECKT** of de smartphone niet



uit zijn zak kan
vallen, begint te
hollen en al gauw is
hij de straat uit. Hij
ziet de schommels
zachtjes wiegen in
de wind. Hij ziet ook
de **GIGANTISCHE
GLIJBAAN**, waar hij
nog niet op durft. Hij
is er niet trots op,

maar Nico moet
toegeven dat hij
hoogtevrees heeft.

Al vond hij onder
de **GIGANTISCHE**
GLIJBAAN


de perfecte
verstopplek om
lekker rustig te
zitten. Als hij er

precies onder gaat
zitten, kan niemand
hem zien. Daarom
gaat de jongen
ernaartoe. Hij kijkt
naar rechts en
naar links.

Niemand te zien.

Perfect!

Nico laat zich onder de **GIGANTISCHE GLIJBAAN** vallen, bukt zich en neemt de smartphone uit zijn zak. Een hele tijd bekijkt hij het toestel van alle kanten. Het zit in een rood hoesje dat het moet beschermen.



Toch zit er een
sterretje in de
rechterbovenhoek,
waaruit een **LANGE
BARST** vertrekt.

Dat is zeker
de reden waarom
de smartphone
in de vuilnisbak lag.

Nico hoopt
van ganser harte
dat de batterij
niet leeg is.

Hij drukt de knop
in om het toestel
aan te zetten en

duimt

dat het werkt.

Plots licht het
scherm op

**EN VERLICHT
HET
GEZICHT
VAN NICO.**

Enkele seconden
later ziet de jongen
het menu van het
toestel.

GEWELDIG!

denkt hij. Geen
toegangscodes nodig!

Toch weet Nico
niet goed waar hij
op moet drukken.
Hij heeft nog nooit
een smartphone
aangerakt.



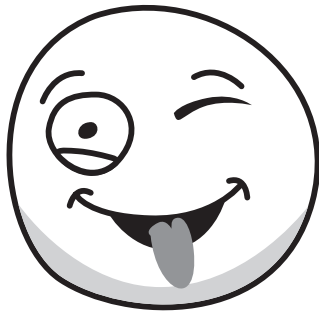
Hij drukt dus maar op om het even wat, neemt een kijkje in alle apps en pas wanneer hij het toestel van ver en dichtbij bekeken heeft, besluit hij over te gaan tot het echte werk.

Nico wil een bericht sturen naar zijn vrienden. Het maakt niet uit wat. Een bericht

**MET
emoji's!**

Daar droomt hij al zolang van!!!

Nico tikt een paar woorden, neemt de tijd om zijn favoriete emoji te kiezen **(die met een knipoog en een grijns)** en drukt dan op **VERSTUREN**.



Op dat ogenblik
wordt de jongen
verblind door een
fonkelende flits en
voelt hij zich in een
zwart gat gezogen...

